

Şiir Ve Ötenazi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Temmuz 2018

Ötenazi isteyen bir şiir dilleniyor
Geçmişin tok sesinde
İhya edilesi bir yüreğe konuşlanıyor.
Zaman yersiz
İzleklerde harabenin dokusu.

Zihniyetin bölük pörçük naaşı
Yine şiir dilinde:
Ölümsüz olmayı dileyip de
Mabedinde uzandığını esefle
Yargılayan bir düşün kisvesi adeta.
Gün geçmez kimince
Geçip giden belki de
Seyyah bir düş'ün yol arkadaşı.

Dostluğun meramı saklı indinde
Şairden bozma iklimlerde
Kora binmiş aykırı kimliğin
Kayıp şuurunda
Gölge benzeri bir illet
Nakşeden her daim
O nüktedan fısıltı
Demlendikçe
İçine dönen Şimal yıldızı.

Göğün rahmeti her iklim:
Başucunda esen poyrazdan sürüklenen
Bir dileğin de nazarında
Şaibeli bir sesleniş
Aşkın vakur yetisi
Gönülde süklüm püklüm bir tümsek:
Arsız gölgenin serzenişi:
Utkunda her daim
Ufkunda yerle yeksan
Son sözünü söyleyen şiirden

Sızan onca arya:
Aslına biat
Bir bedelin yüzü suyu hürmetine.

Haçerin kınında yıldız
Aşkın mabedinde tıknefes bir güfte
Şimdiden vurup da bam teline
Seğiren bunca gözün
O saklı kirpiğinde
Kurumaya delalet gözyaşı.
Yaslı izinde tutsak
Mahrem bir gölgeye inat:
Varlık kadar vesveseli
Sevip de içinde büyüyen
O kartopunda mı saklı asalet?

Hani; göğün çukuru
Hani; sevginin tutkulu matemi:
Sunup da şiir dilinde
Şair istediği kadar
Israrla varlığından kesip de ümidini
Bir düş pazarında biteviye;
Hep mi şiirde saklı kayıp sükûnet?